

عنوان مقاله:

آموزش معکوس زبان فارسی به غیرفارسی زبانان مبتنی بر نظریه مهارت آموزی (مقاله فارسی)

محل انتشار:

پژوهشنامه آموزش زبان فارسی به غیر فارسی زبانان، دوره 11، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

علی کوهگرد - نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری آموزش زبان فارسی به غیر فارسی زبانان، دانشگاه علامه طباطبائی(ره)

رضامراد صحرایی - استاد گروه زبان شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی(ره)

خلاصه مقاله:

در کلاس معکوس، برخلاف کلاس سنتی، دریافت اطلاعات جدید و آموزش، در منزل و انجام تکالیف درسی در کلاس صورت می گیرد. در یادگیری معکوس نیز آموزش مستقیم، از فضای آموزش گروهی به فضای آموزش فردی منتقل می شود و در نتیجه فضای گروهی در کلاس، تبدیل به محیط آموزشی پویا و تعاملی می گردد و معلم به جای ارائه درس در کنار زبان آموزان، آن ها را برای به کار بردن مفاهیم و تعامل خلاقانه با موضوع آموزشی، راهنمایی می کند و زبان آموزان در فرایند یادگیری فعال قرار می گیرند. در بین نظریه های زبان دوم آموزی، نظریه مهارت آموزی، نظریه ای کاملا روان شناختی است که ریشه در سه نوع روان شناسی رفتارگرا، شناختی و پیوندگرا دارد. این نظریه، اختصاص به زبان آموزی ندارد، بلکه برای تبیین فراگیری انواع مهارت ها به طور عام به کار گرفته می شود. این پژوهش، کیفی و از نوع اقدام پژوهی عملی [1] است. هدف پژوهش، بررسی چگونگی اجرای رویکرد معکوس برای آموزش زبان است و به این دلیل، از بین نظریه های زبان دوم آموزی، نظریه مهارت آموزی در نظر گرفته شده است؛ لذا در این پژوهش، با مروری بر پیشینه و مبانی نظری، رویکرد معکوس و قالب نظریه مهارت آموزی، همسو شدن این دو رویکرد در اجرای آموزش معکوس زبان فارسی به عرب زبانان سطح میانی، به-عنوان یک تجربه زیسته، بیان شده است. یافته های پژوهش نشان داد که قالب نظریه مهارت آموزی برای اجرای رویکرد معکوس در آموزش زبان مناسب است. [1]. practical action research

کلمات کلیدی:

رویکرد معکوس، نظریه مهارت آموزی، دانش بیانی، دانش روندی، خودکارشدگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1749779>

